

Připomínka č. 4

Propojování zelení a bezmotorovou dopravou

Typ vyjádření: Námitka

Vyjádření k: výkresové části

Text:

Požadujeme aktivní plánování a rozvoj městské zeleně v otevřené krajině města. **Požadujeme vymezení zeleného koridoru chráněného jako systém ekologické stability** od Šáreckého údolí nad zahrádkovou osadou Jenerálka, přes přírodní památku Housle kolem zastavěného území Suchdola do Tichého údolí. **Požadujeme posílení a rozšíření biokoridoru** od konce Nebušického lesa do údolí Kopaninského potoka. Požadujeme navrhnout ve vymezených pásech transformaci z polí na vzrostlou zeleň s možností umístění rekreačních a oddechových aktivit, které náleží do ploch zeleně metropolitního parku. Požadujeme pro obě území vymezit páteřní cyklotrasu pro denní a rekreační využití tak, aby trasy funkčně propojily klíčové rekreační území a zároveň nabídlly výhodnou dopravní alternativu k významným cílům na Praze 6, Vokovice, Bořislavka, Podbaba, Dejvice. Tyto páteřní trasy pak vymezit jako veřejně prospěšné stavby.

Odůvodnění:

Oblast severozápadního okraje Prahy disponuje zcela mimořádnou morfologií a s ní spojenými kulturními, historickými a přírodními hodnotami. Po staletí byl rozvoj koncentrován v údolích podél potoků, místních luk, sadů a vinic. Náhorní plošina představovala remízky a úvozy dělenou zemědělskou půdou. Od 30. let 20. století založením Velké Prahy dochází k významné urbanizaci. Znárodnění v 50. letech razantně změnilo původní tvář harmonické zemědělské krajiny. Došlo ke scelení lánů polí do velkých územních celků. Po 1989 roce došlo k postupné restituci, ale pozemky jsou dále pronajímány a nadále se hospodaří na velkých lánech. I přes vysokou půdní bonitu není do půdy vracena organická složka. Pole jsou závislá na chemii,

špatně zadržují vodu. Urbanizace a nevhodná péče o pole spolu s velkými půdními celky způsobují přehřívání krajiny. Z teplotní mapy vyplývá, že právě zemědělská půda na sever od hlavního města vytváří téměř stejný tepelný ostrov jako urbanizované plochy. Pro ČR přehřívání a s tím spojený zvýšený odpar představuje kritický problém rychlého zvyšování půdního sucha. Zelené pásy vzrostlé zeleně navíc v sousedství zástavby představují jeden z účinných způsobů jak přispívat k omezování tepelných ostrovů. Vymezené zelené pásy by měly být osou následných remízků, které by dále měly dělit jednotlivé pole, nebo propojovat vystavěné území. Propojení je vytyčeno v migrační trase zvěře, která byla z polí vytlačena do údolí. Další významnou hodnotou je rekreačně oddechový potenciál nově vymezeného zeleného pásu. Rozsáhlost provázání údolí, které nabízí unikátní přírodní zajímavosti a historii představují málo využitý potenciál celoměstského významu. Zelený pás ve vazbě na město je vhodný k umístění bezpečné pěší a cyklistické cesty pro denní dojíždění. Právě neexistence spojitých bezpečných cyklistických tras je jednou z příčin nízkého využívání cyklistické dopravy jako alternativy individuální automobilové dopravy. Pro zajištění prostupnosti územím a možnosti vyjednání změn k jejímu dosažení je potřebné stejně jako u páteřních komunikací pro automobilovou dopravu i pro páteřní pěší a cyklistické cesty vyznačit jejich vedení jako veřejně prospěšnou stavbu s tím, že buď je již trasa známá, nebo je pouze vyznačena ke stabilizaci, ale v režimu veřejně prospěšné stavby.